

Чимало див були здатні звершити ченці Києво-Печерського монастиря ще на початках заснування обителі. Серед них — затворник Лаврентій.

З «Печерського патерика» відомо, що преподобний Лаврентій прийшов до Печерського монастиря дуже молодим і відразу захотів жити в затворі. Але печерські отці, зважаючи на його молодий вік, відмовили Лаврентія від цього вчинку. Тому Лаврентій спочатку став звичайним ченцем, а пізніше перейшов до монастиря Святого Дмитрія у Києві та деякий час перебував там у затворі.

За праведне життя Господь наділив Лаврентія даром зцілення людей, уміннями виганяти з них бісів. Одного разу привели до нього чоловіка, одержимого бісом, але біс був таким лютим, що Лаврентій ніяк не міг з ним упоратися. Тоді було вирішено нести хворого до Печерського монастиря. Коли біснуватий почув про таке, то почав благати не робити цього, бо боїться тих Святих Отців, які покуються там. Лаврентій відповів, що хоче залишити його у печері. Біс, який сидів у людині, дуже злякався, і не встигли дійти до монастиря, як хворий одужав.

Через деякий час Лаврентій знову повернувся до Печерського монастиря. Є припущення, що 1182 року він був висвячений на єпископа Туровського. Помер 1194 року. Його мощі покуються у Ближніх (Антонієвих) печерах.

Ігор ЗАПІСОЦЬКИЙ, Тарас ЛЕХМАН